

26B:3

Taxeenlig bruksavgift för en hotellfastighet - där förbrukningen inte uppmätts utan beräknats efter antalet bäddar i hotellet - har av Va-nämnden ned-satts efter en skälighetsprövning.

P.C. var den 30 juni 1973 - den 24 november 1976 lagfaren ägare till en fastighet i Åre och drev där hotellrörelse. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning.

Kommunen yrkade förpliktande för P.C. att enligt räkning den 31 december 1974 utge
6 420 kr avseende va-avgift (bruksavgift) för 1974 jämte viss ränta på beloppet.

P.C. bestred att utge mer än 1 600 kr i bruksavgift för 1974.

Enligt 9 § i kommunen taxa utgick 1974 för fastighet som brukade de allmänna renvatten- och spillvattenanläggningarna en årlig abonnentavgift om 20 kr och en avgift om 1 kr per m³ förbrukad vattenmängd. Enligt 11 § punkten C taxan skall där vattenmätare inte installerats den årliga förbrukade vattenmängden för "hotellanläggningar med matsal" beräknas till 100 m³ per bädd. Enligt 14 § taxan ankommer det på kommunstyrelsen att tolka och tillämpa taxan och i särskilda fall, då omständigheterna så påkalla, medge undantag från taxan.

Kommunen anförde i Va-nämnden bl a: Den va-taxa som antogs 1973 innebar för fastighetsägare i gamla Åre kommun en tiodubblad ökning av va-avgiften. Den beräknade vattenförbrukningen för hotell, 100 m³ per bädd och år, får anses vara rättvis. P.C. hade 1974 64 bäddar i sin hotellrörelse. Hans avgift för 1974 blev därför 6 420 kr inkluderande 20 kr i abonnemangsavgift. På P.C:s begäran installerade kommunen i juni 1975 en vattenmätare i hotellet. I oktober samma år avlästes vattenmätaren och visade en förbrukning av 665 m³ under en fyra månadersperiod. P.C. debiterades för denna period 823 kr avseende 665 m³ à 1 kr 20 öre samt mätaravgift med 25 kr. I december 1975 höjdes avgiften till 3 kr per m³. I juni 1976 skedde en ny avläsning utvisande en vattenförbrukning om 1 763 m³ under tiden oktober 1975 - juni 1976. Årsförbrukningen uppgick således till ungefär 2 400 m³. Under den tid taxan tillämpats har 30-35 % av driftskostnaderna för kommunens va-verksamhet täckts genom avgifter. Det debiterade beloppet är skäligt i förhållande till driftskostnaderna.

P.C. anförde bl a: Kommunens beräkning av va-avgifter för år 1974 har visserligen skett enligt gällande bestämmelser. Det är riktigt att hotellet 1974 hade 64 bäddar. Debiteringen är emellertid inkonsekvent och oskäligt hög. För hela 1973 erlade han endast 673 kr i va-avgift medan han för 1974 debiterades 6 420 kr och för första halvåret 1975 3 120 kr. Debiteringen innebar en tiodubbling av avgiften. I juni 1975 installerades vattenmätare. Efter avläsningen i oktober samma år fastställdes avgiften till 823 kr. Hotelllets nuvarande vattenförbrukning är ungefär 3 000 m³ per år. Med hänsyn till den oskäliga och orättvisa debiteringen borde kommunen ha medgett undantag från taxan med stöd av dess 14 §.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 27 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar skall avgift utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i bl a 26 § nämnda lag. Detta lagrum stadgar att avgiftsskyldigheten skall fördelas mellan fastigheterna efter skälig och rättvis grund. Bestämmelsen innebär att fördelningen skall ske efter objektiva grunder och i huvudsak medföra att fastigheter med lika förutsättningar får lika stora avgifter. Med denna fördelningsprincip kan i och för sig inte anses oförenligt att - där mätare inte är installerad - beräkna förbrukningen på sätt framgår av kommunens taxa, i nu förevarande fall alltså efter antalet bäddar i hotellet. P.C. har dock gjort gällande att nämnda beräkningssätt i hans fall ger en oskäligt hög avgift och därvid gjort en jämförelse med vad han skulle ha betalat om faktisk vattenförbrukning lagts till grund för avgiftsdebiteringen. Det är upplyst i målet att vattenförbrukningen för året närmast efter det att vattenmätaren installerats uppgått till omkring 2 400 m³. Enär vattenförbrukningen erfarenhetsmässigt är förhållandevis högre när vattnet inte mäts och alltså sjunker när mätare installerats får det antas att förbrukningen 1974 överstiger den för 1975. Inget har dock framkommit i målet som tyder på att förbrukningen förstnämnda år varit så väsentligt mycket högre att den motsvarat den vattenmängd som enligt taxan ligger till grund för debiteringen. Snarare måste det antas att den varit inte oväsentlig lägre än enligt kommunens beräkning.

Under hänvisning till vad som ovan sagts och vid en jämförelse med de normer enligt vilka avgiftsberäkningen sker beträffande andra "allmänna och kommersiella lokaler", där mätare inte är installerad, (11 § C taxan) finner Va-nämnden att brukningsavgiften 1974 för P.C:s fastighet skäligen bör nedsättas till hälften av vad kommunen fordrar. Härtill kommer abonnemangavgiften 20 kr.

Va-nämnden förpliktade P.C. att betala 3 220 kr i va-avgift jämte viss ränta.

Beslut: 1978-10-24, BVA 65

Mål nr: VA 88/77